



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: **J. R.**

zastoupený JUDr. Marií Piekarzovou, advokátkou
sídlem Těšínská 1495, 739 34 Šenov

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2015 , o výši starobního důchodu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce zpochybnil výši i datum přiznání starobního důchodu z důvodu nesprávného zhodnocení zaměstnání v I. pracovní kategorii.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobce v zastoupení advokátem podal u zdejšího soudu v zákonné lhůtě žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí, ve které vyslovil, že mu náleží starobní důchod v 55ti letech věku.

K práci v podzemí nastoupil dne 1. 9. 1977, pracoval stále v I. AA pracovní kategorii (dále jen „ktg.“) až do 19. 10. 1992, kdy došlo k rozvázání pracovního poměru z důvodu naplnění nevyšší přípustné expozice. Starobní důchod však mu byl napadeným rozhodnutím přiznán až v 56 letech věku z důvodu zhodnocení zaměstnání u VOKD v ktg. I. A, nikoliv v I. AA. Vzhledem k tomu, že vždy pracoval jako horník v období od 1. 9. 1977 do 19. 10. 1992, je logické, že k datu rozvázání pracovního poměru odpracoval 15 let, a náleží mu hornický důchod v 55ti letech věku, tj. k 11. 12. 2013. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalované k dalšímu řízení s právním názorem, že mu vzniká nárok na starobní hornický důchod v 55ti letech věku od 11. 12. 2013.

3. Žalovaná k žalobě se vyjádřila dne 15. 3. 2016 tak, že ve všech OLDP vyhotovených jako podklad pro určení nároku na důchod a jeho výši uvedla počet dní odpracovaných žalobcem ve sporném období v I. AA, v I. a II. prac. ktg. shodně a přesně v takovém rozsahu, jak je vyznačeno a potvrzeno zaměstnavatelskou organizací na ELDZ. Evidenční listy jsou založeny v dávkovém spise. ČSSZ nesouhlasí se závěrem žalobce, že neprovedla další dokazování ke zjištění skutečného stavu věci. Ze správního spisu je zřejmé, že výkon zaměstnání žalobce v IAA, I., II. a III. prac. ktg. byl řádně potvrzen na evidenčních listech důchodového zabezpečení zam. organizací v letech 1993 a 1994 s přesným vyznačením odpracovaného počtu dní v jednotlivých prac. ktg. a označením činnosti dle resortního seznamu. Evidenční listy byly zam. organizací vedeny pro jednotlivé roky samostatně, byly bezprostředně a přesně vyplňovány dle dokladů potvrzujících počet směn v té které parc. ktg. jsou účastníkem předepsány, takže nelze po letech zpochybňovat jejich pravost. Doba zaměstnání žalobce odpracovaná v preferované pracovní kategorii byla tedy zcela správně a řádným způsobem potvrzena zaměstnavatelem na ELDZ, jak mu přísluší ze zákona. ČSSZ proto zcela oprávněně rozhodla o přiznání důchodu bez dalšího dokazování a došetřování, neboť zde nebyl žádný sporný údaj o pochybnosti o době zaměstnání žalobce. Žalovaná vzhledem k podaným námitkám žalobce vyzvala k doložení a prokázání skutečnosti, že veškerá doba zaměstnání od 1.9.1977 do 19.10.1992 byla vykonávána nepřetržitě a výhradně v I. AA prac. ktg. Ačkoliv žalobce k výzvě doložil několik dokladů, jak je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí o námitkách, jimiž prokazuje výkon zaměstnání v I. AA prac. ktg., nejsou předložené doklady dostatečné, neboť jimi není prokázáno, že původně vystavené a potvrzené ELDP jsou chybné. Dodatečně doloženými doklady není zpochybněno, že žalobce po část období pracoval i v I. prac. ktg. Za dané situace nemá ČSSZ žádný důvod pochybovat o věrohodnosti a správnosti listinných důkazů – evidenčních listů, nebo tyto nebyly dosud zpochybněny žádným jiným písemným důkazem, pouze tvrzením žalobce, takže není nutné provádět výslech svědků. Navíc svědecká výpověď má podstatně nižší důkazní váhu než listinné důkazy, zejména při prokázání výkonu zaměstnání v preferované pracovní kategorii.
4. Žalovaná napadeným rozhodnutím své rozhodnutí ze dne 8. 9. 2015 změnila tak, že podle ust. § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje

(dále jen zdp), od 1. 7. 2015 žalobci přiznala starobní důchod ve výši 11 772 Kč měsíčně. V odůvodnění uvedla, že účastník řízení byl vyzván k doložení potvrzení zaměstnavatele o nepřetržitém zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech v období od 1. 9. 1977 do 19. 10. 1992 ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení výzvy ze dne 16. 10. 2015. V odpovědi na tuto výzvu účastník řízení uvedl, že VOKD, a.s., je v konkurzu a nemůže od nikoho žádné doklady dostat, proto posílá notářsky ověřené kopie potvrzení OKD, a.s., ze dne 29.10.1992 pro nového zaměstnavatele, ve které je uvedeno, že od roku 1977 pracoval jako čelbový elektrikář, dohody s OKD, a.s., ze dne 20.10.1992, která potvrzuje, že pracoval jako důlní elektrikář a dosáhl NPE a oznámení OKD, a.s., o přiznání zvláštního příspěvku horníkům, kde je uvedeno, že vykonával zaměstnání v I. AA kategorii, avšak bez uvedení jeho délky či dalších konkrétních údajů. Účastník řízení odpracoval podle evidenčních listů důchodového zabezpečení vystavených organizací VOKD v roce 1993 v období od 1.9.1977 do 19.10.1992 5 228 dní, tj 14

let a 118 dnů, v zaměstnání v I. AA ktg., přičemž zbylé dny v tomto období byly odpracovány v jiných pracovních kategoriích. Při přezkumu napadeného rozhodnutí bylo dále zjištěno, že účastníkovi řízení dosud nebyla zhodnocena doba pojištění v letech 2014 a 2015, proto byla vypočtena nová výše starobního důchodu účastníka řízení po zhodnocení veškeré prokázané doby pojištění a vyměřovacích základů podle doložených evidenčních listů důchodového pojištění. Účastník nedoložil, že by jeho evidenční listy důchodového zabezpečení uváděly chybnou dobu jeho zaměstnání v I. AA ktg. a že by v I. AA ktg. odpracoval více než 14 let a 118 dnů, proto mu nemůže být starobní důchod přiznán ve věku 55 let a zvýšen ve smyslu ustanovení § 76a zdp. Po odstranění tvrdosti zákona mu byl přiznán starobní důchod v 56 letech podle ustanovení § 74 zdp ve spojení s ustanovením § 174 odst. 1 písm. a) zos, v tomto případě však důchod lze přiznat až od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, do něhož spadá den doporučení žádosti o odstranění tvrdosti zákona, tedy až od 1.7.2015.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že
 - k žádosti o starobní důchod ze dne 17. 1.2014 s požadavkem přiznání důchodu od vzniku nároku včetně žádosti o odstranění tvrdosti zákona dle dodatku č. 4 k Příkazu ministra č. 30/2006 – nezpůsobilosti vykonávat práci důlního elektrikáře pro dosažení NPE, která činí 100 %, žalovaná rozhodla dne 16. 5. 2014 tak, že řízení zastavila s odkazem na ust. § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu ve spojení s ust. § 83b odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., neboť žádost o starobní důchod byla podána o více než 5 měsíců přede dnem, od kterého mu vznikne nárok na starobní důchod,
 - další žádost o starobní důchod tak žalobce podal dne 15. 6. 2015 a žalovaná rozhodnutím ze dne 29. 7.2015 žádost zamítla pro nesplnění podmínek ust. § 28 zdp, neboť získal 14 roků v I. AA pracovní kategorii a zaměstnání v I. pracovní kategorii byla ukončena 19. 10. 1992, nebyla tak splněna podmínka § 174 odst. 2 zdp,
 - následně rozhodnutím ze dne 8. 9. 2015 byl žalobci přiznán starobní důchod od 1. 7. 2015 ve výši 11242 Kč měsíčně s odůvodněním mimo jiné, že na základě pověření ministra práce a sociálních věcí České republiky podle § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991

Shodu s prvopisem potvrzuje

Sb., jímž byla Česká správa sociálního zabezpečení zmocněna k odstraňování některých tvrdostí, které se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení, byla prominuta podmínka trvání zaměstnání v I. AA pracovní kategorii do 31. 12. 1992 a dále s poznámkou, že doba pojištění a vyměřovací základy za roky 2013-2015 se došetřují,

- rozhodnutím ze dne 6. 10. 2015 byl starobní důchod od 1. 7. 2015 upraven na částku 11259 Kč měsíčně, když dodatečně byla započtena nově prokázána doba pojištění. Z OLDP je pak zjistitelné, že bylo dodatečně započteno pojištění od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 v rozsahu 151 dnů,
- žalobce dne 12. 10. 2015 podal námitky proti rozhodnutím ze dnů 8. 9. a 6. 10. 2015 z důvodu, že, kdyby nemusel skončit zaměstnání v I. AA pracovní kategorii z důvodu naplnění expoziční doby 19. 10. 1992, odpracoval by tak 15 let v podzemí,
- rozhodnutím ze dne 15. 12. 2015 (napadené rozhodnutí v tomto soudním řízení, pozn. soudu) bylo změno rozhodnutí ze dne 8. 9. 2015 ve znění rozhodnutí ze dne 6. 10. 2015 tak, že starobní důchod byl přiznán od 1. 7. 2015 ve výši 11 722 Kč z důvodu zhodnocení doby pojištění v letech 2015 a 2015 a dále s odůvodněním, že účastník řízení nedoložil, že by jeho evidenční listy důchodového pojištění uváděly chybnou dobu jeho zaměstnání v I. AA prac. ktg a že by v I. AA kategorii odpracoval více než 14 let a 118 dnů, proto nemůže být starobní důchod přiznán ve věku 55 let a zvýšen ve smyslu ustanovení § 76a zdp. Po odstranění

tvrdosti zákona mu byl přiznán starobní důchod v 56 letech podle ust. § 74 zdp ve spojení s ust. § 174 odst. 1 písm. a) zákona o sociálním zabezpečení, v tomto případě však důchod lze přiznat až od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, do něho spadá den doručení žádosti o odstranění tvrdosti zákona, tedy až od 1. 7. 2015.

7. Dále z posledního OLDP vydaného dne 7. 12. 2015, rovněž založeného v dávkovém spise vyplývá, že žalobci je v I. AA prac. ktg evidováno 5 229 dnů (14 let plus 119 dnů), v I. A prac. ktg 280 dnů, a to v r. v r. 1978 12 dnů, v r. 1982 2 dny, v r. 1983 42 dnů, v r. 1984 6 dnů, v r. 1986 1 den, stejně tak i v r. 1987 1 den, v r. 1988 15 dnů, v r. 1989 53 dnů, v r. 1990 17 dnů, v r. 1991 3 dny a v r. 1992 140 dnů. Konkrétně jiná než I. AA ktg. je vykazována:

1. 9. 1977 – 31. 12. 1978	12 dnů ve III. prac. ktg,
1. 1. 1982 – 31. 12. 1982	2 dny v I.
1. 1. 1983 – 31. 12. 1983	42 dnů v I.
1. 1. 1984 – 31. 12. 1984	6 dnl v I.
1. 1. 1986 – 31. 12. 1986	1 den v I. prac. ktg. + 1 den ve ve III. prac. ktg
1. 1. 1987 – 31. 12. 1987	1 dne v I. prac. ktg
1. 1. 1988 – 31. 12. 1988	15 dnů v I. prac. ktg
1. 1. 1989 – 31. 12. 1989	53 dnů ve I. prac. ktg + 6 dnů ve II. prac. ktg
1. 1. 1990 – 31. 12. 1990	17 dnů v I. prac. ktg
1. 1. 1991 – 31. 12. 1991	3 dny v I. prac. ktg
1. 1. 1992 – 31. 12. 1992	140 dnů v I. prac. ktg + 60 dnů ve III. prac. ktg

8. Soud dotazem u VOKD zjistil, že mzdové listy dle archívu jsou do roku 1987 skartovány a tak soudu byly předloženy mzdové listy jen za rok 1988, 1989 a 1990. Z předložených mzdových listů zjištěno, že na mzdovém listě z roku 1990 je uvedeno 17 dnů v I. A + 348

Shodu s prvopisem potvrzuje

dnů v I. AA prac. ktg, na mzdovém listě z r. 1989 napsáno 6 dnů ve II. prac. ktg, 53 dnů v I. prac. ktg a 306 dnů v I. AA prac. ktg a na mzdovém listě z r. 1988 15 dnů v I. prac. ktg a 351 dnů v I. AA prac. ktg. Součástí mzdových listů jsou i výplatní sáčky, když např. v r. 1989 je zjistitelné, že žalobce měl studijní volno v prosinci 4 směny, v listopadu 2 směny, v říjnu jednu směnu, v září 1 směnu, stejně i v r. 1990 měl studijní volno např. v lednu, únoru vždy 1 den, v březnu 2 směny atd.

9. Z dávkového spisu navrhovaného svědka E. F. zjištěno, že tento u VOKD pracoval od 5. 5. 1969 až do 31. 12. 2004 a starobní důchod byl přiznán od 2. 1. 2004. Pro výpočet starobního důchodu a pro nárok mu bylo zhodnoceno 7 350 dnů v I. AA prac. ktg, 612 dnů v I. prac. ktg, 5 dnů ve II. prac. ktg a dále v době trvání zaměstnání u VOKD také 645 dnů ve III. prac. ktg.
10. V souzené věci je nesporné, že žalobce žádal přiznání starobního důchodu ode dne „vzniku nároku“, když současně požádal o odstranění tvrdosti zákona s odkazem na dodatek č. 4 k příkazu ministra č. 30/2006, neboť žalobce neukončil výkon zaměstnání v I. AA prac. ktg k 31. 12. 1992, nýbrž z důvodu naplnění NPE 100% k 20. 10. 1992. Žalovaná žádosti o odstranění tvrdosti zákona vyhověla a žalobci tak byla prominuta podmínka trvání zaměstnání v I AA pracovní kategorii do 31. 12. 1992 (§ 174 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb.). I přes prominutí této podmínky však žalobci nevznikl nárok v 55 letech věku, neboť nezískal v I AA prac. ktg alespoň 15 let zaměstnání, má prokázáno toliko 5 229 dnů tj. 14 let a 119 dnů. Žalobce má za to, že jestliže pracoval po celou dobu jako čelbový elektrikář, tj od r. 1977 do 22. 10. 1992, musí mít odpracováno více jak 15 let v I AA prac. ktg. Žalobce však pouze v obecné rovině zpochybnil evidenci svého bývalého zaměstnavatele, nepředložil žádný důkaz, který by důvodnost jeho tvrzení potvrdil.
11. Soud provedl důkaz mzdovými listy včetně výplatních sáčků z let 1988 až 1990, tedy původních dokladů a z těchto vyplynulo, že žalobce ne každý měsíc v uvedených letech odpracoval plný počet směn v I. AA prac. ktg. Žalobce např. čerpal studijní volno, účastnil se školení. Při porovnání údajů s uvedenými doklady a evidenčními listy důchodového pojištění pak soud zdůrazňuje, že uvedené údaje na mzdových listech se zcela shodují s údaji na evidenčních listech, které jsou žalobcem podepsány. Navíc, při zjišťování dalších údajů na mzdových listech, např. v r. 1989, počet vykázaných odpracovaných hodin v dole činil 1608 a z toho v I. AA prac. ktg. 1584. Z uvedeného tak vyplývá, že žalobce v I. AA prac. ktg. odpracoval jen 198 směn, přesto v r. 1989 je mu evidováno pro nárok a výpočet důchodu 351 dnů, tedy ve prospěch žalobce. Po provedeném dokazování soud nezpochybnil správnost údajů o výkonu zaměstnání v I. AA prac. ktg, kterou žalovaná použila pro stanovení nároku a výpočet důchodu, neboť žalobce neprokázal výkon zaměstnání v I. AA prac. ktg. alespoň v rozsahu 15 let.
12. Soud nevyhověl důkaznímu návrhu žalobce o výslech svědků, neboť jednak soud z dávkového spisu navrhovaného svědka F. zjistil, že ani tento nemá vykazovanou dobu jen v I. AA prac. ktg., a navíc s ohledem na listinné důkazy – mzdové listy a výplatní sáčky, které korespondují s údaji na evidenčních listech důchodového pojištění, které žalobce podepsal, nemůže dle názoru soudu výslech svědka vykázané autentické údaje vyvrátit.

Shodu s prvopisem potvrzuje

13. Vzhledem k výše uvedenému soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., dle kterého má účastník řízení, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, avšak toto neplatí, mělo-li by být právo přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 9. května 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně